

**Jens Vibjerg (V):**

Jeg skal takke for den positive melding både fra CD og Kristeligt Folkeparti. Jeg synes, det i hvert fald vidner om, at vi kan få en positiv udvalgsbehandling af det her.

Nu kunne jeg jo selvfølgelig vælge den realistiske måde at udtrykke mig på omkring regeringspartierne og sige, at i forhold til dette forslag er man støbt i beton og ikke til at rokke ud af stedet. Men jeg vælger nu den mere positive linje og siger, at regeringspartierne jo ikke tilnærmelsesvis har det ambitionsniveau, vi andre har på miljøområdet. For der er jo ingen tvivl om, at en hurtig sagsbehandlingstid på det område her vil medføre store fordele på miljøområdet.

Tager vi en række af vores nicheproduktioner, er vi jo i den situation nu, at vi må se i øjnene, at de simpelt hen dør som dansk produktion. Det vil sige, at vi så kun har import tilbage, og det synes jeg er en stor skandale først og fremmest selvfølgelig for de forbrugere, der nu bliver henvist til at spise produkter, som vi ved har et langt højere indhold af sprøjtemiddelrester – endda rester af midler, som i mange år ikke har været tilladt i Danmark – men også en række producenter, der må lide virksomhedsdøden. Det synes jeg er utrolig sørgeligt, og jeg håber selvfølgelig, at vi i udvalgsarbejdet kan overbevise regeringspartierne og forhåbentlig også SF om, at vi altså kommer fremad ad vejen her. Ved at styrke udviklingen her kan vi styrke den integrerede produktion, altså den produktion hvor vi kun tager de mest skånsomme midler i brug, og det må være det, vi skal stræbe efter.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

**Afstemning****Fjerde næstformand (Margrete Auken):**

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

**16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 54:**

**Forslag til folketingsbeslutning om regelforenkligning gennem overførelse af landzonekompetencen til kommunerne.**

Af Hans Christian Schmidt (V), Frank Dahlggaard (KF), Svend Aage Fauerholdt (DF) og Thorkild B. Fransgaard (FP) m.fl.  
(Fremsat 18/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

**Forhandling****Miljø- og energiministeren (Svend Auken):**

I morgen er det lige nøjagtig 1 år siden, dette forslag sidst blev fremsat, og jeg kunne godt fristes til at genbruge min genbrugstale fra Folketingets første behandling af forslaget dengang, for nu er det vist femte gang inden for 5 år, vi skal tage stilling til, om kommunerne skal overtage amternes vandzonekompetence.

De første tre gange blev forslaget afvist, og sidste gang nåede vi ikke så langt, fordi forslaget bortfaldt ved udskrivelsen af valget. Men jeg kan huske, at vi blev rost for den kreativitet, vi udviste i argumenterne for at afvise forslaget.

Skal jeg være helt ærlig, synes jeg ikke, man behøver være særlig kreativ for at få øje på de mange fordele, der er ved, at landzonekompetencen bliver hos amterne. Til gengæld skal man nok være temmelig opfindsom for at få øje på, hvordan det skulle give færre regler og færre administrative byrder, blot fordi man flytter opgaven fra amterne og til kommunerne – tværtimod. Frikommuneforsøgene viste, at kommunerne gav flere tilladelser, at der kom flere klager fra naboer, og at Naturklagenævnet måtte omgøre kommunernes afgørelser, og den form for ekstra administration kan jeg godt undvære.

Der er i dag en klar arbejdsdeling mellem amter og kommuner. Amterne svarer for miljø og natur i det åbne land, mens kommunerne tager sig af bymiljøerne, også i landsbyerne, og derfor er det amtet, der har ansvaret for administrationen i landzonen. Kommunenens udtalelse indgår i amtets behandling af en landzonesag, så skal kommunen overtage kompetencen, ville det vel være rimeligt, hvis amtet som åbent land-myndighed fik en tilsvarende chance for at udtale sig, før kommunen traf sin landzone-